

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Patriarcharum, Et Christi Jesu Dei Hominis.
Emanvelis Thesavri Patritii Taurinens. Et Aloysii Jvglaris è
Societate Jesu**

Giuglaris, Luigi

Francofurti, 1684

Christo Jesu, Deo, Domino, Duci, Ac Judici Suo, Aloysius Juglaris, Pro
Felicitate Deducata Ad Annum Centesimum Cognomine Sibi Familia,
Sæculare Sacrificium Hecatombem Elogiis Immolabat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38349

CHRISTO JESU,
DEO, DOMINO,
DUCI, AC JUDICI SUO,
ALOYSIUS JUGLARIS,
PRO FELICITER DEDUCTA
AD ANNUM CENTESIMUM
COGNOMINE SIBI FAMILIA,
SÆCULARE SACRIFICIUM
HECATOMBEM VERBALEM
HISCE CENTUM ELOGIIS
IMMOLABAT.

Anno à Partu Virginis M. DC. XL.

SACRIFICIUM, quod unius saculi respicit beneficia, non aliud esse deceat, quam Hecatombem. Gratis hominibus, quales nos tua cogit esse Societas, capitale piaculum fit, si quis annus sine sua victima fluxerit. Mystam me tamen hæc non poscit occasio, cui Pauperitas, in uno bonorum votiva genere, in aliis necessaria, interdiceret immolationis hujus impensas. Debitas summo cuiquam Hierarchæ partes male occupat sacrificulus de Flaminum plebe postremus, qui ubi se diu torserit, è promptuario suo educere demum non aliud, quam verba possit. Qui nihilominus mei nostri medullam consilii tolerabis temeritatem, quæ si dignitati non consuluit tua, necessitati consulit mea. Omnium et ipse notarum peccator forum tuum declinare non sperans placere te mihi judicem studio. Solemnis hæc Reis industria, ut largitione aliqua suppleant, quod equitati cause defuerit. Agnoscitur quedam in numeribus vis venefica, quæ vel te Leonem jam factum possit in veterem Agni formam transferre. Meum sane hoc,

quia te continet, tibi vile non sit. Ne attendas in eo, aut
phrenesim ingenii supra suas vires audentis, aut infelicitatem
facundiae infra sensuum merita persistentis; Ubi te
ipsum potes inspicere, non debes quare circumstant scrutari.
Pulchritudo tua libertatem hanc non relinquat speculato-
ribus suis, ut tibi oculos in eam semel intenderint, torquere
illos alio possint. Placare ista te debet, quia ea ipsa sunt,
quibus tu olim Patrem placasti. Facere ut possis omnia,
hoc non potes, ne tu idem ipse sis, quem laudamus. Non
officiat pretio muneris inurbanitas offerentis; Nam et
ad aras videlicet in cruenta mactatus, et si nihil accipias de
mali sacerdotis virtute, nihil amittis de tua. Omnibus
omnia factus es, malo etiam Poeta Mæcenas. Cave tamen
ne eadem mihi lege decernas premium operis, qua olim in
epitome Rabula laudatori suo Sylla, atque ita me muneres
non quod de te dignum aliquid scripserim, sed ne scribam
in posterum tam indigna. Nolim se jungas argumentum
ab opere, quod sine te nullum est. Quidquid hoc vivit in
libro, vivit ex te; Te illi si igitur subirahas, adempta
corpori anima cadaver fecisti. Cetera omnia ornatum
omnem à forma, hoc unum opus, inversæ naturæ ordine,
formam omnem accipit à materia. Licet Elogia hec Elo-
gium à te nullum expectent, Etis ego non sim, qui à te, qui
solus Veritas, Et non Assentatio es quod bene de te scrip-
serim, audire confidam; Si quam tamen adhuc, pro singulari
etiam in imperitos munificentia tua, mihi ficeris optionem
mercedis felicioris ingenii electionem sequutus. Non
aliam exigo, quam te ipsum.

MENS